

پیش بینی آینده انسان و زمین

هفته نامه «نیو ساینتیست» در گزارشی، آینده زمین و بشر را در 100 هزار سال آینده مورد بررسی قرار داده است.

جام جم آنلاین: هفته نامه «نیو ساینتیست« در گزارشی، آینده زمین و بشر را در 100 هزار سال آینده مورد بررسی قرار داده است.

فکر کردن به آینده برای انسان امروز در کل به معنی آماده یا نگران شدن درباره چیزی است که می تواند تا شش ماه آینده (رسیدن روبات کنجکاو به مریخ و احتمال کشف اشکالی از حیات در سیاره سرخ)، تا دو سال آینده (اقتصاد جهانی رشد دوباره خود را آغاز می کند) یا تا 20 سال آینده (چین به ابرقدرت دنیا تبدیل می شود)، رخ دهد.

اما مطالعات جدیدی انجام می شوند که در عوض اینکه به دنبال راهی برای کشف این نکته باشند که دنیای ما بین 50، 100 یا 200 سال آینده چگونه خواهد شد، در تلاشند تا کشف کنند سرنوشت زمین و انسان تا 100 هزار سال آینده چه خواهد بود.

به این ترتیب، انسان امروز در ذهن خلاق خود و با در اختیار داشتن اطلاعات علمی می تواند تجسم کند که در سال 102012 چه ظاهری خواهد داشت، به چه زبانی صحبت خواهد کرد و در کجا زندگی خواهد کرد.

به ندرت پیش می آید که به آینده ای چنین دور نظر افکنیم چون تصور این آینده ما را به یاد نکاتی ترسناک می اندازند که از جمله آنها می توان تغییرات آب و هوایی، خطر همه گیری های مرگبار ناشی از ویروس های جدید و یا خطر برخورد یک سیارک گول پیکر به زمین اشاره کرد.

چنین فجایی موجب می شوند که ترجیح بدهیم به فرداهای بسیار دور فکر نکنیم تا ترس ناشی از آن روی ما تاثیر منفی نگذارند.

محاسباتی که دانشمندان در «کنفرانس خطر فاجعه بار جهانی« در سال 2008 در دانشگاه «آکسفورد« ارائه کردند نشان می داد که تا سال 2100 تنها 19 درصد از انسان ها شانس زنده ماندن دارند.

اکنون هفته نامه نیوساینتیست در گزارشی به نقل از مطالعات متعددی نشان داده است که این بدبینی اشتباه است.

اولین خبر خوبی که این مجله آمریکایی به نقل از دانشمندان «بنیاد لانگ نو« در سانفرانسیسکو نوشته است نشان می دهد که تا 100 هزار سال آینده انسان هنوز منقرض نشده است.

بقایای فسیلی نشان می دهند که پستانداران می توانند یک میلیون سال زنده بمانند و حتی بعضی از گونه های این گروه از جانوران 10 برابر طولانی تر به حیات خود ادامه دهند بنابراین، چرا انسان که باهوشترین جاندار زمین است نباید میان گروه «نجات یافتگان« باشد.

همچنین، «ریچارد گات« فیزیکدان نجوم دانشگاه «پرینستون« بر پایه 200 هزار سال تاریخ وجود انسان روی زمین ارزیابی کرده است که انسان ها تا 7.5 میلیون سال آینده زنده خواهند ماند.

فجایع مصیبت باری که خود انسان بیشتر آنها را رقم زده است (جنگ های ترموهسته ای)، همه گیری ویروس های کشنده جدید (که در طول 100 سال اخیر جهش یافته اند) و یا فوران های آتشفشانی فوق عظیم (که هر 50 هزار سال معمولا یکبار رخ می دهد) می توانند به انسان به شدت آسیب برسانند اما به سختی می توانند هفت میلیارد نفری را که در سراسر زمین پراکنده شده اند منقرض کنند.

خطر وخیم تر مربوط به سیارک گول پیکری است که همانند واقعه ای که احتمالا 65 میلیون سال قبل دایناسورها را منقرض کرد به زمین آسیب می رساند اما حتی در این مورد نیز محاسبات ناسا نشان می دهد که این برخورد موجب انقراض کل جمعیت بشری نمی شود.

خطر محتمل تر ناشی از گرمای جهانی سیاره زمین است. به طوری که اگر در قرن آینده دمای زمین بین دو تا 10 درجه افزایش پیدا

کند کلان شهرهای ساحلی پرجمعیتی چون نیویورک، لندن و توکیو در زیر اقیانوس های فرو می روند و سپس مناطق حاره ای و جزایر بزرگ غرق می شوند. با وجود این، سایر مناطقی که امروز خشک و غیرقابل سکونت هستند مرطوب و قابل سکونت می شوند (برای مثال قطب جنوب) و بنابراین انسان در 30 هزار سال آینده به مناطق جنوبی تر زمین مهاجرت می کند.

به بیانی ساده، تمام این تحقیقات نشان می دهند که می توانیم تا 100 هزار سال آینده زنده بمانیم اما برای منقرض نشدن باید سطح مقاومت و سازگاری خود را تغییر دهیم.

باوجود این، ارتباطات کلامی ما می تواند پیچیده تر شود.

«مارک پاگل«؛ زبانشناس دانشگاه «ریدینگ«؛ در این خصوص توضیح داد: امروز نمی توانیم انگلیسی هزار سال قبل را درک کنیم. درحقیقت، زبان ها توسط کسانی که با آنها سخن می گویند به طور ریشه ای تغییر می کنند. درحال حاضر دیکشنری «آکسفورد«؛ سالانه دو هزار و 500 واژه جدید را به این فرهنگ واژگان اضافه می کند. در کنار تغییر واژگان، قوانین دستوری نیز دستخوش دگرگونی می شوند بنابر این انگلیسی 100 هزار سال آینده شباهتی به انگلیسی امروز نخواهد داشت. (مهر)